

Dionysius de dñis nōibz c d'amoē
Est amor dñi extasim faciens et
nō finēs suūporz eē amatores ha-
mandorz p̄t qd̄ paulq magnus
m cōtmentia dñi amoris fñs di-
no amore p̄cipans viuo ait iā
nō ego vñut vñ m me xp̄s tāq
sui amati vñes vita sicut valde
diligibili h̄c ille.

Extasis at ē dñi ex se factēs conde-
coni spniales dicunt extatici a ext-
se facti dñi considerantes et nō se
ipos. **C**ts aut̄ amāde amore
extatico sūt solū dñme p̄sonē p̄
et f i ss. Cine tō p̄t includi in
hoc nomine x̄ qui n̄c̄ptat cōctra
In quo intelligit cōngēs p̄ vñc-
tio spn̄s s vñctq hō xp̄us. Et iō
m x̄ qd̄ amādū est includit?

Quid dionisius attribuit paulo dicens
 eum fuisse magnum in dilectione domini
 amoris. Et ostendit se ex seipsum adducere
 domino amore preparatus quod dicat totum
 transformatum in deum. Vnde aut ego iam non
 ego: sed fui deus per amorem loquor ut
 deus. Ad ecclipe ipse paulus corinthus
 dicit xiii et epistles. An exprimitur quicunque
 ei qui in me loquitur christus. **D**icde
 ergo quod amorem extatique duo supponit
 si est naturae natus que quod descendit est
 ab hoc abstractus et est gratiae in qua
 introduxit in tanto gradu ut aia
 potius christum se sentiat quam seipsum
 Et ut possis cognoscere quale est istud
 est quo efficiuntur christus considerando cum
 est naturae quoniam cognoscitur christus.
Ad quid ad prius ostendit per quicunque.
 Ex coria quatuorcomis nutritio facili
 haris allocutionis et concilii hinc
 comis. Hunc quicunque modis ostendo tibi

intimitate tua ēē in xpō. Nam in ge-
nētōne tuū cē est ex genitoribus
tuis tuis ex eo qđ est in eis supflū
proli aut nām. Isto mō coenit te ge-
mit ex suo semine qđ est in eo qđ
supfluo intimenti ad mīnq h̄ p̄tēn-
h̄ x̄ nō te gemit ex sibi supfluo h̄
ex toto semetip̄o. Quia ex eius morte
in qua sc̄p̄m totū dedit ḡniat̄ xp̄ianus
an cē gre. dicēte pa ad rō vi Cr̄mōr̄ bap-
sumq̄ in x̄ dñi in mor ip̄is bap sumq̄
Et infia in eoz Cōsepulti ei sumq̄
p baptisimū eis in morte. Et ad gala-
2° Cr̄mōr̄ in x̄ bap est x̄ m̄diust̄
Et 2° ad cori v Cr̄st̄ p om̄bz mor-
tuis ē ne q̄ coniūc iā sibi nō vīnat̄
h̄ ei qui p ip̄is mor ē. Vides ergo
q̄ ex teco x̄ nō ex eis supfluo regna
tuo es in Baptismo eis sic xp̄iamis
Ergo p̄fici p̄piamus in cē grē est.
Q̄i xp̄ius. ¶ Sedā via est ex m̄diū

A Iblinist̄ ḡo dilectate illig cē qđ a p̄tēb̄ re-
cepisti et tñsi in illud dñm et qđ in xp̄o
meriūt̄ ymo veins x̄ ē meruit. m̄

qm ex eiusdem sumis ex quibus mit
 tū vñ qz ex tenuis mitre mī cē
 natue ve cōcludit q de tra sumis
 Sic nō q postq xpis in baptismo
 te genuit mitre te cooluit et vē
 De alio te mitravit et nō de alio de
 quo te genuit q de fēmetipō te mi
 trit. Ego māt su pacim q de celo
 des ad intendū illud qd genuit
 qd tāo m vē ē tu et qā me vē ē po
 Iohes vi Ad qntū ē hoc cogitandū
 Nā q sicut dñm ē tu p grām in
 baptismo gūaris nouq xpis ita in
 altaris sacrificō reficeris crescas no
 nus xc ut tibis mitrūe dueniat
 genitū. Aia denota plonga ē istū
 tristū x cōmūj et crescas magnum
 sicut petros plongat sibi iniquitatē
 et fuit magnum diabolus. sed ne m
 te nō sit gustu et corde qm suam
 est dñs. Nā ipē dicit de suamitate

tibi sui enim xxiiij cum edidit me ad
esurientem. ¶ Ex 2ª via s' ex familiaris
allenuo cognoscas genitum tuum quia
ali' nescires quis es et unde esse non
predes alio qui sunt sepe mendantes.

¶ Huius dicitur est p' filius meus es tu et in
ego te genui et ab ali' latentes tu' atti-
nes inibi et eis credis. Credere ergo di-
tati xpo qui non fallit non fallitur.
Et huc in familiaribus collocu' omnibus
xpus se uocet tibi ommodo p'ntele et
auctoritate nunc pre'm nunc nunc m'c filiu'
nunc fr'm n'c sorore n'c sposu' m'c
regem n'c dum am' thesoru' tuu'
et m'ltas elibz attende tu v' suis p'fec-
tis loquitur quatu' plus qm p'da oia-
ponet inseparabilitate dicit Ego su'
vitis eos palmites jo xv Et non hinc
que diffentia est m'c uite et palmita
et quatu' intimitas v'nisq' et condebis
clare q' x' dicit est q' ipse est magnum
xpus et tu es p'nius xpus in ipso

viuēs et insertus et ab ipso absens
 conservendus. **I**ts dicit math xii.
Enim est ergo te fecit quod accepisti noster
 abscondit in sarcophago satis tribus donis
 fermentare totum. **I**sta noster domina est
 sapientia et tria sata eis sunt propterea sibi hebrei
 greci et latini compando ad tota etiam
 quia ipse quis ad electos totum in se dicit.
Compando vero ad quilibet animam tria sata
 sunt eis animae potentie sive eis modi vita
 in homine sive rationis sensibiles et ve-
 getabilis. **I**pso per persona incarnata hic
 ab ipso vocat fermentum quod in homine
Dimititur quoniam per baptismum induatur. **E**t
 si dimittas eum facie istud fermentum fer-
 mentum tuum coule in te fermentum ut
 sit tu fias Christus spiritualis de celo celestis
Mo nomen fermenti non in pasta. **D**a
 talor fermenti totam pastam sic in sua
 nomen dicit ut eis possit dici et hoc sit
 fermentum quod de qualibus particula illius

pastū pē fidei fermentū ad alia pastā
fermentandā. Nestio an qđ m̄ sum
hac dīm̄ corporalibz possit exp̄ssus
dici ad cōdendō quō tu tr̄sis totus
m̄ xp̄m et ip̄e est tu si ip̄m v̄ diligis
p̄ amorē extatū et a tempo tr̄sis m̄
ip̄m **4** tr̄m̄ familiarit̄ et exp̄sse loq̄
De v̄mone n̄i ad ip̄m et ip̄ius ad
nos legē f̄mone h̄t̄r̄ p̄q tenā lo xiiii
et si sp̄us s̄ dñeſit te ad intellex-
tūtūtis xp̄i m̄ illo f̄mone v̄ amor
xp̄i erit in te v̄ extasim faciens si-
cuit sp̄us andisti m̄ antotitate d̄moni
s̄i de sc̄o paulo. **D**e 2^a h̄t̄m̄
via sc̄iz h̄t̄acōne attende q̄ q̄ma
sumq̄ d̄ era ideo salubrit̄ m̄ t̄era
h̄t̄amq̄. Nā m̄ aqua subm̄ ḡm̄ m̄
aere suspendim̄ m̄ igne aburim̄
m̄ sola t̄ra nāl̄t̄ coim̄q̄. Cuare
q̄ma d̄ era sumq̄. Sic attende
āma q̄ q̄t̄ a xpo es genita et de x̄
m̄tr̄ta et sum̄ m̄r̄secissim̄

locutōm̄ te ec ipm̄ ih̄m̄ docta. In
 solo ḡ ih̄m̄ h̄ita qui est tra cū b̄
 dixit dñs que dat fructū centesi
 mū. Sit ergo portio tua et requies
 tua in xp̄o et dic cū p̄o H̄c requies
 c̄nea in sc̄lm̄ sc̄lū h̄ic h̄itabo
 qm̄ elegi eam. Sicut ḡ vides q̄
 nālit nō in aqua nō in aere nō
 in igne vīus s̄m̄ illis peris.
 sic si nō vīis sp̄nālit mori nō sit
 h̄itato tua. i cogitatō tua in aquis
 lastimie nō in aere vīo fūmo sup
 vīe nō in igne ardētis auaritie
 s̄m̄ tra p̄missionis optimā q̄
 lacte et melle manat et tūcti ge
 neris arboribz. Hec est xp̄i ḡnātō
 eiq̄ vita et dūsatō eiq̄ suscep̄ta
 passio mors et sepultura et ad
 inferos descentia resurrectō et

no

et ascensio et p spm scm m etia
plus nterplacatio. In qibz medi-
tando erit semp m xpo tua secura
hitacō. Et cogitare de istis m qbz
solis est redempto tua est sensu
ossumatis ut possis dice tu alpha
Meditacō cordis mei m dspecū
tuo semp. Dñe admiror mens et
redemptor meq. Chs adh̄ ut te
scias et p amore sentias a xpo ge-
nitū nutritū et infictū et ut pos-
sis hitacē m xpo depositū ē ribellus
iste dñs arbor entruifixi. Qma
si vobis te xpm sentie inquit cogita-
tor tuū fixū tenē et hitacē m aqō
ramo hq arboris crucifixe vite ihu
Et pmitto ē f veissima līma fidei
xpiae q ml grata potes facē pū
et filio et spm sancto qm m ipo

bñ dicto ihu deo homine expende
 totū tempus tui et fac de eo
 vñ mire fasciulū qui semp
 nit ubea tua uioretur. Et tu
 potes vē dicē dī aplo Vno ego
 iam nō ego i nō sum in me s
 m xpō et q uic coino in carnic
 in oclis mudi in fide como m
 entis filii dei ic ***

Augustinus. Via desideriorum
 facit tolerantia laborum et nemo
 nisi p eo qd delat sponte susci
 pit ferre qd trutiat. Et h̄ ro e
 q̄ istaā et dolorē h̄m se abhorret
 anima. Vn m̄qñ eligit eā pati
 apt se s̄ solū apt fine. Ergo q̄ p̄
 illud bonū apt vult q̄q̄ pati
 mala sit magis volitū et amatū
 q̄m illud bonū q̄ p̄natō īgēit do
 lorē q̄ patientē toleramq.